

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สร้างและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตภาคเหนือ ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวน 480 คน ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 9 คน ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นผู้บริหารและครู ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวน 324 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 เป็นแบบวัดสมรรถนะการวัดและประเมินผลผู้เรียนของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบ ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบและแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้และความถูกต้องครอบคลุม ของรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สถิติที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ชั้นตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และชั้นตอนที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อสรุปดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พบว่า ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตภาคเหนือ มีผลการทดสอบวัดสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ยร้อยละ ต่ำกว่าร้อยละ 50)

2. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

2.1 รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการบริหาร กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครู และการประเมินผลและตัวชี้วัดความสำเร็จ เมื่อนำรูปแบบไปประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า องค์ประกอบทุกองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากทุกองค์ประกอบ

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในด้านองค์ประกอบทั่วไป ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเป็นประโยชน์ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความถูกต้องครบคลุม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

อภิปรายผล

การดำเนินการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัยมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการการศึกษาศรีสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูฯ พบว่า สมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกด้าน แสดงว่า ครูมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะการวัดและประเมินผลตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในทุกด้าน สอดคล้องกับผลการทดสอบของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตภาคเหนือ มีผลการทดสอบวัดสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ในระดับต่ำ (ค่าเฉลี่ยร้อยละ ต่ำกว่าร้อยละ 50) ต้องเร่งพัฒนาอย่างเร่งด่วน

2. จากผลการสร้างรูปแบบการบริหารฯ พบว่า รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการบริหาร กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครู และการประเมินผลและตัวชี้วัดความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยทำการออกแบบและนำเสนอรูปแบบการบริหารฯ นี้ โดยดำเนินการตามแนวคิดของ กูด (Good, 1973: 267) ได้ให้ความหมายของคำว่า รูปแบบไว้ 4 ความหมาย และตรงกับความหมายที่ 3 คือ แผนภูมิหรือรูปสามมิติ ซึ่งเป็นตัวแทนสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ทั้งนี้ส่วนประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการ ซึ่งใช้หลักการบริหารแบบโรงเรียนเป็นฐาน (SBM) 5 ประการ ได้แก่ 1.1) การกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งเป็นกรกระจายอำนาจการจัดการศึกษา จากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก 1.2) การมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน การที่บุคคลเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น 1.3) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) ในอดีตการจัดการศึกษาจะทำกันหลากหลายโดยครอบครัวและชุมชน บางแห่งก็ให้วัดหรือองค์กรในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการต่อมาได้มีการรวมการจัดการศึกษาไปให้กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดเอกภาพและมาตรฐานทางการศึกษา เมื่อประชากรเพิ่มมากขึ้น ความเจริญก้าวหน้าต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว 1.4) หลักการบริหารตนเอง (Self-management) ในระบบการศึกษาทั่วไปมักจะกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายของส่วนกลาง โรงเรียนไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการ

บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้นไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและนโยบายของส่วนรวม แต่มีความเชื่อว่าวิธีการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้นทำได้หลายวิธี การที่ส่วนกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมายแล้วปล่อยให้โรงเรียนมีระบบการบริหารด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน ซึ่งอาจดำเนินการได้หลากหลายแนวทาง ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันแล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ผลที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมทุกอย่างถูกกำหนดมาจากส่วนกลางไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม และ 1.5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบาย และควบคุมมาตรฐาน มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นไปตามกำหนดและเป็นไปตามนโยบายของชาติ คณะกรรมการโรงเรียนจะทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกันเสมอ ตามแนวคิดของ อุทัย บุญประเสริฐ (2542: 1-2) 2) จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ซึ่งได้จากผลการทำสอบวัดสมรรถนะการวัดและประเมินผลของซึ่งผลพบว่า สมรรถนะของครูต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกด้าน 3) กระบวนการบริหาร ใช้กระบวนการบริหารแบบ POLC ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การนำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Schermerhorn 4) กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครู ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น การออกแบบแผนการพัฒนา (Designing Development Plans) การดำเนินการปฏิบัติการ (Implementing Development Programs) และการประเมินผลการพัฒนาบุคลากร (Evaluating Staff Development ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ แคสเททเทอร์; และ ยัง (Casterter; & Young. 2000: 181-198) และ 5) การประเมินผลและตัวชี้วัดความสำเร็จ ซึ่งกำหนดตามแนวคิดของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) คือ 1) ครูมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐาน และตัวชี้วัด 3) ครูสามารถ สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 4) ครูสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) ครูสามารถตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 6) ครูสามารถตัดสินผลการเรียนรู้ และนอกจากนี้รูปแบบการบริหารฯ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ได้บูรณาการมาจากกระบวนการบริหารต่างๆ ดังนี้ กระบวนการบริหารแบบ POLC ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การเพื่อปฏิบัติตามแผน (Organizing) การนำ (Leading) การควบคุม กำกับดูแล (Controlling) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดของ แคสเททเทอร์; และ ยัง (Casterter; & Young. 2000: 181-198) ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น 2) การออกแบบแผนการพัฒนา 2.1) On the Job Training เช่น Job Rotation, Coaching, Mentoring, Job instruction Training, Apprenticeship Training 2.2) Off the Job Training เช่น Lecture, Conference, Case

Study, Demonstration, Simulated Training, Brain Storming, Games, Programmed Learning, Online Training 3) ขั้นตอนการปฏิบัติ 4) ขั้นตอนประเมินผลการพัฒนาบุคลากร และการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ตามแนวทางของ อุทัย บุญประเสริฐ (2542) มีหลักการ 5 ประการ 1) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) 2) หลักการมีส่วนร่วม (Participation or Collaboration or Involvement) 3) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) 4) หลักการบริหารตนเอง (Self-management) 5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) เพื่อให้เกิดสมรรถนะครู ประกอบด้วย 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) 2) สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ตามแนวของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศักดิ์จิตต์ มาศจิตต์ (2550) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตตรวจราชการที่ 11 ประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 4 ส่วน คือ องค์ประกอบพื้นฐาน ครอบคลุม กำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงาน อาศัยหลักการกระจายอำนาจการบริหารจัดการตนเอง การมีส่วนร่วมและการบริหารจัดการที่ดี และกำหนดแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ องค์ประกอบโครงสร้างระบบการบริหาร ครอบคลุม 14 ปัจจัย งานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณและงานบริหารทั่วไป มีการวางแผนการจัดองค์กร การอำนวยการและการควบคุม ใช้การประกันคุณภาพ การนิเทศภายในการบริหารบุคคลและงบประมาณแบบเน้นผลงาน ระบบสารสนเทศในการบริหารและการพัฒนาทีมงาน องค์ประกอบกระบวนการดำเนินงาน คือ มีการเตรียมการ การดำเนินการ การประเมินผลและการสรุปรายงานผล และองค์ประกอบด้านการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เครือข่ายโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ีย์ พัดจาด (2553: 182-185) ที่ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างคณะกรรมการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ วัตถุประสงค์ของการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ บทบาทของคณะกรรมการ สมรรถนะการปฏิบัติงาน วิธีการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงาน งบประมาณ และการกำกับติดตามและประเมินผลโดยผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล อยู่ในระดับมาก และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการบริหารงานเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงาน

ของครูใหม่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาล มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) การทดลองใช้รูปแบบ มีการดำเนินงานตามคู่มือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่และต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูใหม่ในระดับมาก 4) การประเมินรูปแบบ พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นว่าการดำเนินงานตามรูปแบบ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก ตามลำดับ

3. จากผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในระดับมาก และรูปแบบมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความถูกต้องครอบคลุม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้เพราะรูปแบบได้ผ่านการพัฒนาตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษาดังที่ได้กล่าวมา นอกจากนี้รูปแบบการบริหารฯ ยังมีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนและมีการตรวจสอบรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญจึงทำให้รูปแบบการบริหารฯ มีความสมบูรณ์ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการบริหารฯ ซึ่งผลการประเมินรูปแบบดังกล่าว ดังนั้น จึงทำให้รูปแบบมีองค์ประกอบต่างๆ เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ ในการพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา นอกจากนี้องค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นยังมีความถูกต้องและครอบคลุมตามแนวคิดของนักวิชาการต่างๆ อีกด้วย จึงทำให้รูปแบบผ่านการประเมินและมีผลการประเมินในระดับมากถึงมากที่สุดทุกด้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัชรพล สุธาสายเนตร (2556) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพและเปรียบเทียบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 467 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.894 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยในระดับสูงสุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านหลักการบริหารตนเอง ด้านกระจายอำนาจอำนาจ ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน และด้านการมีส่วนร่วมเปรียบเทียบการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ตามสภาพและขนาด สถานศึกษามีความแตกต่างกัน แนวทางในการพิจารณาการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ควรมีการกำกับ ติดตามการบริหาร และส่งเสริมให้สภาพศึกษามีการวิจัยพัฒนาระบบการบริหารงานเพื่อนำมาพัฒนา คุณภาพของโรงเรียนตามนโยบายการศึกษาของชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้

1. สถานศึกษาที่นำรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและ ประเมินผลตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียน มัธยมศึกษาไปประยุกต์ใช้นั้น ผู้บริหารจะต้องพิจารณาเรื่องความสนใจ ความพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง ของครู เพราะการที่จะพัฒนาหรือเสริมสร้างสมรรถนะให้เกิดขึ้นได้นั้น จะต้องได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ข้างใน หรือแรงกระตุ้นเพื่อให้ครูมีความมุ่งมั่นที่จะเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลให้เกิดขึ้น อย่างเต็มตามศักยภาพที่พึงมี ดังนั้น ผู้บริหารจึงต้องควบคุมปัจจัยที่จะต่อต้าน หรือกระตุ้นปัจจัยก่อให้เกิด แรงจูงใจในการเสริมสร้างสมรรถนะของครู

2. ผู้บริหารต้องมีความตั้งใจ มุ่งมั่นและให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง พร้อมสร้างความรู้ ความเข้าใจและสร้างแรงจูงใจแก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา มีการบริหารอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผล ตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความ เป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความถูกต้องครอบคลุม ในระดับมากที่สุดทุกด้าน จึงขอเสนอในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษาการนำรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและ ประเมินผลตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียน มัธยมศึกษา ไปทดลองใช้กับการบริหารงานในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อยืนยันผลการใช้รูปแบบ และความเหมาะสมของแต่ละองค์ประกอบ ในการนำรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมเสริมสร้างสมรรถนะ การวัดและประเมินผลตามแนวทางของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ไปใช้ ขยายผลต่อไป

2. ควรมีการทำวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลผู้เรียนในด้านอื่นๆ เช่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์, PISA, ค่านิยม 12 ประการ เป็นต้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับสถานศึกษาอย่างหลากหลาย